

PARLAMENTUL REPUBLICII MOLDOVA

LEGE nr. ____
din _____ 2014

cu privire la probațiune*

* Republicată în temeiul Legii nr. 92-XV din 1 aprilie 2004 – Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2004, nr. 64-66, art. 352.

Modificată și completată prin Legea Republicii Moldova nr. 108 din 17.12.2009 – Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2009, nr. 193-196, art. 609.

Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

Capitolul I
DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1. Domeniul de aplicare și scopul prezentei legi

Prezenta lege reglementează organizarea și funcționarea Serviciului de probațiune la nivel central și la nivelul structurilor teritoriale, stabilește competența acestora în scopul prevenirii recidivei de infracțiune, reglementează asistența și consilierea în vederea reintegrării în comunitate a subiecților probațiunii.

Articolul 2. Noțiuni principale

În sensul prezentei legi, următoarele noțiuni semnifică:

probațiune – evaluare psihosocială, control al subiecților probațiunii, resocializarea, adaptarea socială a acestora prin formarea unei atitudini și regulili de conduită socială întru reintegrarea lor în societate și preîntâmpinarea săvârșirii de noi infracțiuni;

probațiune presentințială - evaluare psihosocială a personalității bănuitului, învinuitului, inculpatului;

probațiune sentințială în comunitate - activități orientate spre resocializarea persoanelor liberate de pedeapsa penală prin asistență, consiliere, controlul comportamentului și supravegherea respectării obligațiilor impuse de instanța de judecată;

probațiune penitenciară – complex de activități socioeducative și psihologice desfășurate în penitenciare, orientate spre adaptarea socială a deținuților după eliberare;

probațiune postpenitenciară – totalitatea de activități de resocializare a persoanelor eliberate din locurile de detenție în scopul adaptării lor în societate;

probațiune juvenilă – complex de activități specifice de evidență, asistență, consiliere și resocializare a minorilor în scop educativ;

consiliu consultativ al probațiunii - organ consultativ pentru optimizarea conlucrării tuturor organelor în realizarea politicii în sfera probațiunii;

consiliul raional consultativ al probațiunii – organ consultativ la nivel raional pentru eficientizarea activității serviciului probațiunii cu autoritățile publice și societatea civilă

consilier de probațiune - persoană care desfășoară nemijlocit activitate de probațiune;

subiect al probațiunii – persoana asupra căreia se exercită activitățile de probațiune;

planul probațional – document ce stabilește activitățile necesare pentru resocializarea subiectului probațiunii.

Articolul 3. Principiile probațiunii

Activitatea de probațiune se desfășoară pe următoarele principii:

a) respectarea drepturilor omului și a demnității umane, neadmiterea discriminării de orice natură, inclusiv pe motiv de dizabilitate, boală cronică contagioasă și/sau necontagioasă, infecție HIV/SIDA;

b) sprijinirea și încurajarea permanentă a subiecților probațiunii, asistați și consiliați, în vederea reintegrării lor în societate și asumării de responsabilitate pentru propriile acțiuni prin formarea unei atitudini corecte față de ordinea de drept și față de regulile de conviețuire socială;

c) oportunitatea, întrucât activitatea de probațiune se desfășoară în orice fază a procesului penal pentru a asigura o reacție socială eficientă la fapta săvârșită, în dependență de situația psihosocială și de condițiile de fapt ale săvârșirii infracțiunii, și pentru a realiza cu succes o intervenție în soluționarea problemelor persoanei aflate în conflict cu legea;

d) participarea comunității la procesul de asistență, de consiliere psihosocială și de control;

e) diferențierea și individualizarea psihosocială a subiectului probațiunii și a infracțiunii pe care a săvârșit-o.

f) prezumția nevinovăției a subiectului probațiunii;

g) respectarea legii și a hotărârilor instanței judecătorești;

h) respectarea confidențialității și a datelor cu caracter personal

Articolul 4. Resocializarea

(1) Resocializarea în probațiune constă în supravegherea, acordarea asistenței și consilierii persoanelor liberate de pedeapsa penală, pregătirea către liberare a deținuților și acordarea asistenței și consilierii.

(2) Persoanelor liberate înainte de termen de pedeapsă la solicitarea acestora li se aplică supravegherea, asistență și consiliere.

(3) Activitatea de resocializare constă în:

a) întocmirea și monitorizarea programului individual de lucru cu subiecții probațiunii;

b) identificarea necesităților subiecților probațiunii;

c) evaluarea motivației pentru schimbare;

d) întocmirea rapoartelor care combină evaluarea riscului de recidivă și a gradului de pericol social cu propuneri pentru îmbunătățirea planului de supraveghere;

e) evaluarea rezultatelor subiectului probațiunii.

Articolul 5. Evidența subiecților probațiunii

Evidența subiecților probațiunii se ține în registre electronice și/sau pe suport de hârtie. Temei pentru evidența subiecților probațiunii este hotărârea instanței de judecată, ordonanța procurorului sau decretul de grațiere a Președintelui Republicii Moldova.

Articolul 6. Evaluarea personalității subiectului probațiunii

(1) Evaluarea personalității subiectului probațiunii constă în analiza procesului de schimbare comportamentală, resocializare a subiectului probațiunii și se efectuează printr-o intervenție individualizată.

(2) Rezultatele evaluării se includ în Ancheta de evaluare a personalității subiectului probațiunii.

(3) Ancheta de evaluare a personalității subiectului probațiunii se întocmește pe suport de hârtie și/sau în format electronic.

(4) Evaluarea personalității subiectului probațiunii, în cadrul probațiunii postpenitenciare se finalizează cu întocmirea planului de intervenție.

Articolul 7. Planificarea probațiunii

(1) Planificarea probațiunii constituie un complex de activități de supraveghere, asistență și consiliere a subiectului probațiunii întru realizarea obiectivelor probațiunii.

(2) Realizarea acțiunilor probațiunii se efectuează în conformitate cu Regulamentul de planificare a probațiunii, aprobat prin ordinul ministrului justiției.

Articolul 8. Supravegherea subiecților probațiunii

(1) Supravegherea subiecților probațiunii se desfășoară în scopul reintegrării în societate a subiecților probațiunii și prevenirii recidivei. Activitățile de supraveghere se introduc în planul de probațiune.

(2) Activitățile de supraveghere a subiecților probațiunii se realizează prin:

- a) vizite la domiciliu, locul de trai de muncă și studii;
- b) întrevederi;
- c) controlul la organele competente privind comiterea de contravenții și infracțiuni;
- d) verificarea traversării frontierei de stat;
- e) monitorizarea electronică;
- f) alte activități prevăzute de legislația în vigoare.

Articolul 9. Asistența și consilierea

(1) Asistența constă în acordarea ajutorului subiectului probațiunii în scopul soluționării problemelor psihosociale, prin facilitarea accesului la resursele comunității.

(2) Consilierea este acțiunea desfășurată individual sau în grup, orientată spre dezvoltarea personală a subiectului probațiunii.

(3) Asistența și consilierea se acordă și în probațiunea pesentțială.

(4) Întru acordarea asistenței și consilierii este necesară de evaluarea inițială, continuă, finală și finalizarea intervenției.

(5) Evaluarea inițială se realizează liînd în considerație necesitățile subiectului probațiunii.

(6) Evaluarea continuă constă în aprecierea efectelor produse de planul de intervenție.

(7) Evaluarea finală detremină eficiența planului de intervenție în soluționarea problemelor subiectului probațiunii.

(8) Finalizarea intervenției este constatarea de părți că, obiectivele de asistență și/sau consiliere au fost atinse.

Articolul 10. Programe probaționale

(1) Programe probaționale sînt programe de corecție a comportamentului social și de adaptare socială a subiecților probațiunii și se desfășoară individual și/sau în grup.

(2) Programele de corecție a comportamentului constau în modificarea comportamentului social a subiectului probațiunii care a adus la săvârșirea infracțiunilor și se aplică acestora în baza hotărîrii instanței de judecată la propunerea serviciului de probațiune.

(3) Programele de adaptare socială constau în susținerea subiecților probațiunii pentru reintegrarea lor în societate.

(4) Tipul programului de corecție a comportamentului social și de adaptare socială, se stabilește de către consilierul de probațiune.

Articolul 11. Monitorizarea electronică

(1) Monitorizarea electronică constă în supravegherea persoanei liberate de pedeapsa penală, prin mijloace electronice.

(2) Monitorizarea electronică poate fi aplicată la stabilirea unor interdicții sau obligații.

(3) Modul, condițiile și procedura de monitorizare electronică a persoanelor liberate de pedeapsa penală este reglementată prin Regulament, aprobat de Guven.

Articolul 12. Subiecții probațiunii

Subiecții probațiunii sunt:

- a) persoanele bănuite, învinuite, inculpate pentru care s-a solicitat referatul de evaluare psihosocială;
- b) minorii liberați de răspundere penală și de pedeapsă penală;
- c) persoanele liberate condiționat de răspundere penală;

- d) persoanele liberate de pedeapsă penală;
- e) persoanele eliberate din locurile de detenție care au solicitat asistența postpenitenciară;
- f) persoanele condamnate la muncă neremunerată în folosul comunității, precum și cele private de a ocupa o anumită funcție sau de a exercita o anumită activitate.

Articolul 13. Drepturile și obligațiile subiecților probațiunii

(1) Subiecții probațiunii sunt în drept:

- a) să solicite și să primească informații despre condițiile supravegherii;
- b) să solicite și să primească informații despre asistență și consiliere;
- c) să solicite și să primească explicații referitor la drepturile sale;
- d) să participe la diverse programe desfășurate de autoritățile publice, serviciul de probațiune și asociațiile obștești naționale și internaționale.

(2) Subiecții probațiunii sunt obligați:

- a) să respecte obligațiile și restricțiile stabilite de instanța de judecată și legislație;
- b) să îndeplinească cerințele legitime ale personalului serviciului de probațiune;
- c) să prezinte informații veridice la solicitarea personalului serviciului de probațiune;
- d) să participe la programe probaționale și de alt gen, dacă acestea au fost aplicate;
- e) să utilizeze la destinație asistența postpenitenciară.

(3) În cazul în care persoanele liberate din locurile de detenție solicită asistență postpenitenciară, serviciul de probațiune va încheia un acord în scris cu acestea. Modelul acordului se stabilește prin ordinul ministrului justiției.

Articolul 14. Principalele direcții ale activității de probațiune

Principalele direcții ale activității de probațiune sînt:

- a) reflectarea tabloului psihosocial al persoanei aflate în conflict cu legea penală;
- b) formularea de propuneri, pentru instanța de judecată, referitor la principalele activități care trebuie desfășurate cu persoana aflată în conflict cu legea penală în vederea facilitării procesului de soluționare a problemelor psihosociale;
- c) oferirea de informații referitor la persoana aflată în conflict cu legea penală, la familia ei și la mediul social din care provine;
- d) asigurarea cooperării persoanei aflate în conflict cu legea penală și conformării ei la condițiile care i s-au stabilit prin hotărîre judecătorească;
- e) consilierea și asistența subiectului probațiunii în rezolvarea dificultăților personale care au condus la săvîrșirea infracțiunii;
- f) desfășurarea programelor individuale și a programelor de grup, concentrarea resurselor din comunitate pentru soluționarea problemelor psihosociale ale subiecților probațiunii;
- g) supravegherea subiecților probațiunii;
- h) coordonarea programelor sociale și a celor terapeutice pentru minori.

Articolul 15. Tipurile de probațiuni

Probațiunile sînt de următoarele tipuri:

- a) probațiune presentințială;
- b) probațiune sentințială în comunitate;
- c) probațiune penitenciară;
- d) probațiune postpenitenciară;
- e) probațiune juvenilă.

Articolul 16. Dosarul personal

(1) Subiecților probațiunii li se întocmește dosar personal. Dosarul personal conține informații și date cu caracter personal despre subiectul probațiunii și despre modul privind desfășurarea activității de probațiune.

(2) Informațiile și datele cu caracter personal din dosarul personal sînt confidențiale. Persoanele care au acces la dosarul personal al subiectului probațiunii, au obligația, în condițiile legii, de a păstra confidențialitatea informațiilor și datelor cu caracter personal. Cu acordul subiectului probațiunii, la dosarul personal poate avea acces: apărătorul, reprezentanții

organizațiilor care desfășoară activități în domeniul respectării drepturilor omului sau al ocrotirii persoanelor condamnate.

(3) Dosarul personal poate fi întocmit pe suport de hârtie și/sau în format electronic cu respectarea prevederilor legislației în vigoare.

(4) Pentru încălcarea prevederilor la alin. (2), persoanele respective răspund în condițiile legii.

Articolul 17. Probațiunea presentințială

(1) În cadrul probațiunii presentințiale, în privința bănuțitului, învinuitului, inculpatului se întocmește referat presentințial de evaluare psihosocială a personalității.

(2) Referatul presentințial de evaluare psihosocială a personalității se întocmește la demersul organului de urmărire penală, al procurorului sau al instanței de judecată.

(3) În privința unui minor, referatul presentințial de evaluare psihosocială a personalității se întocmește în mod obligatoriu, conform legislației.

(4) În probațiunea presentințială se acordată asistența și consilierea subiectului probațiunii.

Articolul 18. Referatul presentințial de evaluare psihosocială a personalității bănuțitului, a învinuitului sau a inculpatului

(1) Referatul presentințial de evaluare psihosocială a personalității este un document scris, cu caracter consultativ și de orientare, având rolul de a oferi organului de urmărire penală, procurorului, instanței de judecată date despre persoana bănuțitului, a învinuitului sau a inculpatului, despre nivelul de instruire școlară, despre comportamentul, mediul familial, cercul de prieteni și despre factorii care influențează sau pot influența conduita lui generală.

(2) La întocmirea referatului presentințial de evaluare psihosocială a personalității se contactează membrii familiei, prietenii, colegii, alte surse de informație, cum ar fi psihologi, cadre didactice, asistenți sociali, medici, alți specialiști, precum și persoanele care pot contribui realmente la reflectarea tabloului psihosocial al personalității bănuțitului, a învinuitului sau a inculpatului.

(3) Modul de întocmire a referatelor presentințiale de evaluare a personalității este stabilit de Ministerul Justiției.

Articolul 19. Probațiune sentințială în comunitate

(1) Probațiunea sentințială în comunitate prevede organizarea și implementarea activităților de resocializare a subiecților probațiunii care sunt:

- a) liberate condiționat de răspunderea penală;
- b) minorii liberați de răspundere penală;
- c) persoanele liberate de pedeapsa penală.

(2) Categoriilor de persoane enumerate la alineatul (1) li se pot aplica programe probaționale.

Articolul 20. Probațiunea penitenciară

(1) În cadrul probațiunii penitenciare, și anume în perioada de pregătire către liberare, se elaborează și se aplică persoanelor aflate în locurile de detenție programe de educație civică, etică și morală, de instruire profesională, de muncă educativă.

(2) Organul de probațiune, în colaborare cu administrația penitenciarului, poate contribui:

a) la stabilirea de contacte oficiale preliminare cu instituții specializate în vederea creării unor posibilități de pregătire profesională, de reciclare și de perfecționare profesională în conformitate cu cerințele pieței forței de muncă;

b) la stabilirea de contacte oficiale preliminare cu agențiile pentru ocuparea forței de muncă în vederea oferirii de informații veridice condamnaților despre locurile de muncă vacante și despre alegerea unui loc de muncă corespunzător, în vederea facilitării înregistrării lor la oficiul forței de muncă;

- c) la stabilirea de contacte cu agenții specializate pentru facilitarea închirierii de locuințe, la cererea persoanelor care nu au rude sau alte legături sociale;
- d) la stabilirea de contacte cu agenții specializate pentru facilitarea plasării persoanelor de vârstă înaintată și a invalizilor în instituții de plasament, la cererea lor;
- e) la elaborarea și perfecționarea unor programe de scurtă și de lungă durată privind adaptarea socială a persoanelor care urmează a fi eliberate din locurile de detenție.

Articolul 21. Probațiunea postpenitenciară

- (1) Probațiunea postpenitenciară are drept scop acordarea de asistență și consiliere persoanelor eliberate din locurile de detenție, pentru adaptarea lor în societate.
- (2) Probațiunea postpenitenciară se desfășoară în condițiile prezentei legi, Legii nr. 297 din 24 februarie 1999 cu privire la adaptarea socială a persoanelor eliberate din locurile de detenție și a altor acte normative în domeniu.

Articolul 22. Probațiunea juvenilă

- (1) Probațiunea juvenilă se desfășoară ținându-se cont de obligativitatea respectării interesului superior al copilului și de scopul protecției temporare a copilului aflat în dificultate, al resocializării și al reintegrării lui în familia biologică sau adoptivă, în casă de copii de tip familial, precum și în comunitate.
- (2) Acțiunile de probațiune juvenilă se axează pe:
 - a) asigurarea procesului de reabilitare psihopedagogică a personalității;
 - b) abordarea individuală a fiecărui caz, cu o atenție sporită, ținându-se cont de particularitățile personale și de particularitățile vârstei;
 - c) stabilirea și menținerea relațiilor cu serviciile de protecție a drepturilor copilului;
 - d) monitorizarea situației pre- și postintegrare a minorului în familie;
 - e) dezvoltarea capacității familiei și a comunității de a asigura asistență minorului și de a preveni riscul intrării lui în dificultate;
 - f) relațiile cu mass-media în aplicarea măsurilor de probațiune față de minor, în scopul abordării tuturor problemelor doar prin prisma respectării interesului superior al copilului.
- (3) În desfășurarea activităților de probațiune, personalul organului de probațiune poate participa:
 - a) la elaborarea și la aprobarea programelor sectoriale, locale în domeniul protecției copilului și a familiei, la crearea de servicii comunitare de protecție socială;
 - b) la elaborarea și la punerea în aplicare a sistemului de monitorizare și de evaluare a serviciilor de protecție a copilului și a familiei;
 - c) la crearea, la nivel național și la nivel local, a unui sistem informațional care să includă date despre copil și despre familia aflată în dificultate sau în situații de risc, precum și despre instituțiile de protecție a copilului și a familiei;
 - d) la dezvoltarea și la promovarea modelelor viabile de servicii comunitare de protecție a copilului și a familiei, de servicii de prevenire a intrării copiilor în dificultate și în sistemul rezidențial de îngrijire și educație, de servicii de asistență socială pentru copiii și familiile aflate în dificultate sau în situații de risc;
 - e) la elaborarea unui mecanism de implicare a sectorului privat în soluționarea problemelor copilului și ale familiei.

Capitolul II

ORGANIZAREA ACTIVITĂȚII DE PROBAȚIUNE

Articolul 23. Organizarea activității de probațiune

- (1) Organizarea activității de probațiune este realizată de către Ministerul Justiției prin intermediul Serviciului de probațiune.
- (2) Ministerul Justiției:
 - (a) elaborează și promovează politici și programe în domeniul probațiunii;
 - (b) coordonează activitatea Serviciului de probațiune;
 - (c) elaborează cadrul normativ în domeniul probațiunii.

Articolul 24. Structura organizatorică a Serviciului de probațiune

(1) Organizarea activității de probațiune se pune în sarcina Oficiului central de probațiune prin intermediul subdiviziunilor teritoriale.

(2) Oficiul central de probațiune și subdiviziunile sale teritoriale formează Serviciul de probațiune.

(3) Structura și schema de încadrare a Serviciului de probațiune se aprobă prin ordinul ministrului justiției.

(4) Regulamentul de organizare și funcționare a Serviciului de probațiune se aprobă de Guvern.

Articolul 25. Oficiul central de probațiune

(1) Oficiul central de probațiune este o autoritate administrativă din subordinea Ministerului Justiției care asigură administrarea activității subdiviziunilor teritoriale.

(2) Oficiul central de probațiune are statut de persoană juridică și dispune de cont bancar și ștampilă cu proprie denumire.

Articolul 26. Subdiviziunile teritoriale

(1) Subdiviziunile teritoriale includ:

a) Oficiile regionale de probațiune;

b) Birourile de probațiune

(2) Oficiile regionale au statut de persoană juridică și dispun de conturi bancare.

(3) Birourile de probațiune intră în componența Oficiilor regionale.

(4) Activitatea birourilor de probațiune este organizată după direcțiile de activitate:

a) probațiunea prezentințială și juvenilă;

b) probațiunea sentențială în comunitate și postpenitenciară;

c) monitorizarea pedepsei cu munca neremunerată în folosul comunității și altor pedepse comunitare.

(5) În fiecare birou de probațiune se numește câte un consilier de probațiune specializat în probațiunea juvenilă.

Articolul 27. Sarcinile de bază ale serviciului de probațiune

Serviciul de probațiune are următoarele atribuții de bază:

a) implementarea politicilor în domeniul probațiunii și executării pedepselor comunitare;

b) elaborarea și implementarea legislației și metodologiei în domeniul probațiunii;

c) reducerea recidivei de infracțiune.

Articolul 28. Funcțiile de bază ale serviciului de probațiune

Serviciul de probațiune are următoarele funcții:

(a) elaborarea propunerilor privind politicile în domeniul probațiunii;

(b) prezentarea referatelor prezentințiale de evaluare psihosocială a personalității;

(c) organizarea și implementarea programelor probaționale;

(d) monitorizarea executării pedepsei cu munca neremunerată în folosul comunității;

(e) supravegherea persoanelor liberate condiționat de răspunderea penală, minorilor liberați de răspundere penală, precum și persoanelor liberate de pedeapsa penală;

(f) asigurarea executării și monitorizarea măsurilor de constrângere cu caracter educativ stabilite minorilor;

(g) acordarea asistenței postpenitenciare;

Articolul 29. Finanțarea activității de probațiune

Activitatea de probațiune se finanțează de la bugetul de stat și din alte surse neinterzise de lege.

Articolul 30. Baza de date

- (1) Informația despre persoanele aflate în conflict cu legea se introduce în baza de date.
- (2) Volumul informației incluse în baza de date, modul includerii și utilizării ei se stabilesc de Guvern.
- (3) Informația inclusă în baza de date este protejată în conformitate cu legislația.

Articolul 31. Consiliul consultativ al probațiunii

- (1) Pentru optimizarea conlucrării organelor în realizarea unei politici unitare în sfera probațiunii se creează Consiliul consultativ al probațiunii.
- (2) Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului consultativ al probațiunii se aprobă de către Ministerul Justiției.
- (3) În componența Consiliului consultativ al probațiunii se vor include reprezentanți ai autorităților publice și societății civile.
- (4) La nivel raional, se instituie Consiliul raional consultativ al probațiunii. Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului raional consultativ al probațiunii se aprobă de către Ministerul Justiției.
- (5) În componența Consiliului raional consultativ al probațiunii se includ reprezentanții:
 - a) judecătoriei raionale;
 - b) procuraturii raionale;
 - c) administrației publice locale;
 - d) inspectoratului de poliție;
 - e) biroului de probațiune;
 - f) societății civile.

Articolul 32. Colaborarea organelor de probațiune cu autoritățile publice și organizații neguvernamentale

- (1) Serviciul de probațiune, potrivit competenței sale, colaborează cu autorități publice și organizațiile neguvernamentale.
- (2) Autoritățile administrației publice locale pot acorda ajutor serviciului de probațiune prin acordarea de spații pentru desfășurarea activității de probațiune, prin crearea centrelor de reabilitare socială a persoanelor liberate din locurile de detenție, prin finanțarea diverselor programe legate de probațiune.
- (3) Organizațiile neguvernamentale, inclusiv cele externe, pot acorda ajutor serviciului de probațiune.

Capitolul III

STATUTUL PERSONALULUI SERVICIULUI DE PROBAȚIUNE

Articolul 33. Personalul serviciului de probațiune

- (1) Personalul serviciului de probațiune se constituie din angajații Oficiului central de probațiune și a subdiviziunilor teritoriale (cu excepția personalului tehnic).
- (2) Personalul serviciului de probațiune dispune de legitimație de serviciu și insignă, ale căror modele sînt aprobate de Guvern.
- (3) Personalul serviciului de probațiune este salarizat conform Legii cu privire la sistemul de salarizare în sectorul bugetar și altor acte normative în domeniu.
- (4) În serviciul de probațiune pot activa și voluntari în condițiile prevăzute de legislația în vigoare cu privire la voluntariat.

Articolul 34. Consilierii de probațiune

- (1) Activitatea nemijlocită cu subiecții probațiunii este desfășoară de către consilierii de probațiune.
- (2) Persoana care exercită funcția de șef sau șef adjunct al biroului de probațiune au calitatea de consilier de probațiune.

Articolul 35. Competența consilierului de probațiune

În exercitarea atribuțiilor de serviciu, consilierul de probațiune:

- a) ține evidența subiecților probațiunii;
- b) exercită supravegherea subiecților probațiunii;
- c) exercită evaluarea psihosocială a personalității subiectului probațiunii;
- d) monitorizează executarea măsurilor de constrângere cu caracter educativ;
- e) întocmește referate prezentințiale de evaluare psihosocială a personalității, la solicitarea instituțiilor competente;
- f) asigură executarea pedepsei penale sub forma de muncă neremunerată în folosul comunității;
- g) acordă asistență și consiliere subiecților probațiunii;
- h) implementează programe probaționale;
- i) acordă asistența postpenitenciară;
- j) conlucrează cu autoritățile publice și asociațiile obștești în domeniul probațiunii;
- k) participă la ședințele de judecată;
- l) prezintă date statistice;
- m) întocmește rapoarte despre activitatea sa;
- n) înaintează propuneri în vederea dezvoltării activității de probațiune;
- o) păstrează confidențialitatea datelor de care a luat cunoștință în executarea obligațiilor de serviciu, chiar și după încetarea activității de probațiune, cu excepția cazurilor prevăzute de lege;
- p) încheie acorduri cu subiecții probațiunii pentru acordarea asistenței postpenitenciare.
- r) respectă normele de conduită în conformitate cu Codul de etică al consilierului de probațiune.

Articolul 36. Drepturile consilierului de probațiune

(1) Consilierul de probațiune este în drept:

- a) să citeze subiecții probațiunii;
- b) să solicite de la subiecții probațiunii respectarea cerințelor aplicate de instanța de judecată sau procuror;
- c) să se familiarizeze cu dosarele penale și contravenționale ale subiecților probațiunii;
- d) să aibă acces liber în penitenciare, în inspectoratele de poliție, procuratură, instanțele de judecată, administrația publică centrală și locală, alte organizații și asociații obștești în scopul exercitării atribuțiilor de serviciu;
- e) să viziteze subiecții probațiunii la locul de trai, de muncă sau de studii;
- f) să solicite autorităților publice centrale și locale, organizațiilor neguvernamentale sau persoanelor fizice informații necesare desfășurării activităților de probațiune;
- g) să verifice executarea de către subiecții probațiunii a cerințelor expuse în planul de probațiune;
- h) să primească orice informație despre subiectul probațiunii;
- i) să solicite de la subiecții probațiunii documente relevante la caz;
- j) să înainteze propuneri referitor la programele guvernamentale de adaptare socială a persoanelor eliberate din locurile de detenție.

(2) Consilierul de probațiune dispune și de alte drepturi prevăzute de lege.

Articolul 37. Protecția juridică a personalului serviciului de probațiune

(1) Personalul serviciului de probațiune se află sub protecția statului.

(2) Cerințele legitime ale personalului serviciului de probațiune sînt executorii pentru persoanele cu funcție de răspundere și pentru alte persoane. Neexecutarea cerințelor legitime, legate de îndeplinirea obligațiilor de serviciu, ale personalului serviciului de probațiune, precum și împiedicarea, de către persoanele cu funcție de răspundere și de către alte persoane, a executării obligațiilor personalului atrag răspundere conform legislației.

(3) Personalul serviciului de probațiune este supus asigurării de stat obligatorii prin efectul legii din contul mijloacelor de la bugetul de stat, suma asigurată fiind egală cu suma drepturilor bănești pe 10 ani din ultima funcție.

(4) Sumele asigurate se plătesc:

a) în caz de deces al angajatului serviciului de probațiune, survenit în legătură cu îndeplinirea obligațiilor de serviciu, persoanelor care se aflau la întreținerea acestuia, cu titlu de ajutor unic, egal cu suma drepturilor bănești pe 10 ani ale celui decedat; în afară de aceasta, timp de 5 ani, li se plătește lunar suma drepturilor bănești lunare ale celui decedat; la expirarea termenului indicat, se stabilește pensie de urmaș conform Legii privind pensiile de asigurări sociale de stat;

(b) în caz de dizabilitate a angajatului serviciului de probațiune survenită în legătură cu îndeplinirea obligațiilor de serviciu sau de dizabilitate survenită în cel mult 3 ani de la eliberare din serviciu ca urmare a unei boli contractate în perioada satisfacerii serviciului, dacă nu există temei de acordare a pensiei pentru vechime în muncă; sumele de asigurare sub formă de drepturi bănești lunare se plătesc angajatului serviciului de probațiune pînă la restabilirea capacității de muncă, dar nu mai mult de 5 ani; după expirarea acestui termen, se stabilește pensie de invaliditate.

c) în cazul unor leziuni corporale care exclud posibilitatea personalului serviciului de probațiune de a exercita în continuare obligațiunile sale de serviciu, se achită de la bugetul de stat o indemnizație unică în cuantum de:

7 salarii medii lunare – dizabilitate severă;

5 salarii medii lunare – dizabilitate accentuată;

3 salarii medii lunare – dizabilitate medie.

(5) Persoanele ale căror acțiuni au cauzat personalului serviciului de probațiune decesul ori leziuni corporale sau au contribuit la ele restituie la bugetul de stat sumele plătite conform alin.(2).

(6) Prejudiciul cauzat bunurilor personalului serviciului de probațiune în legătură cu exercitarea obligațiilor în serviciul de probațiune se repară pe deplin de la bugetul de stat, suma reparatorie fiind încasată ulterior de la persoanele vinovate.

(7) Modul de constatare a decesului sau a survenirii invalidității în legătură cu îndeplinirea obligațiilor de serviciu se stabilește prin regulament, aprobat de Ministerul Justiției de comun acord cu Ministerul Sănătății.

Capitolul IV

DISPOZIȚII FINALE ȘI TRANZITORII

Articolul 38

(1) Prevederile prezentei legi intră în vigoare la expirarea a 3 luni de la data publicării.

(2) Guvernul, în termen de 6 luni din data publicării prezentei legi:

a) va prezenta Parlamentului propuneri de aducere în concordanță cu ea a actelor legislative;

b) va adopta actele normative necesare executării ei;

c) va asigura revizuirea și anularea actelor normative ce contravin acestei legi.

(3) La intrarea în vigoare a prezentei legi se abrogă Legea nr. 8 din 14 februarie 2008 cu privire la probațiune.

PREȘEDINTELE PARLAMENTULUI